

μανούηλ, μὴ μὲ ἀποστρέφῃσαι, τοὐλάχιστον ἕως ὅτου ἔχῃς δικαίαν περὶ τοῦτου αἰτίαν.»

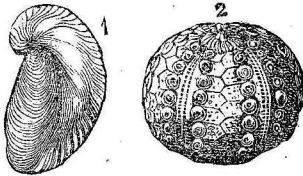
Ὁ Σίντρα ἐσταύρωσε τότε τοὺς βραχιόνάς του καὶ ἔστατο προσμένων τοὺς λόγους τοῦ Κωνσταντίνου χωρὶς νὰ δεικνύῃ τὸ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον, ἀλλ' ὁ φίλος του ἦτο πλήρης συγκινήσεως, ὥστε αἱ πρῶται αὐτοῦ λέξεις ἐντελῶς διεγείρουν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. (ἀκολουθεῖ.)

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.

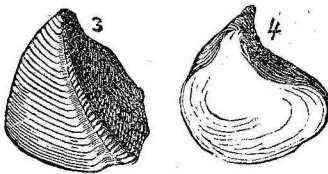
(Ἰδὲ παρελθὼν φύλλον.)

ΣΤΡΩΜΑ ΠΕΡΜΙΑΝΟΝ.

Τὸ στρώμα τοῦτο ἐπικάθεται, οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ ἀνθρακφόρου καὶ μᾶς παρέχει συλλογὴν ἀνεκτίμητον τῶν τε ζώων καὶ τῶν φυτῶν, τὰ ὅποια ἔζων ἐπὶ τῆς γῆς μας κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ σχηματισμοῦ αὐτοῦ.

Ἡ συλλογὴ αὕτη συνίσταται ἐξ ἀπολιθωμάτων καὶ ἐκτυπωμάτων τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· τὰ δεύτερα, ὅτινα ἐσχηματίσθησαν ἐν τῷ πηλῷ, ὅταν ἦτο μαλακὸς, διατηροῦσιν ἐντελῶς καὶ τὰς ἐλαχίστας λεπτότητας τοῦ σχήματος καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀποτυπωμένων ἀντικειμένων.

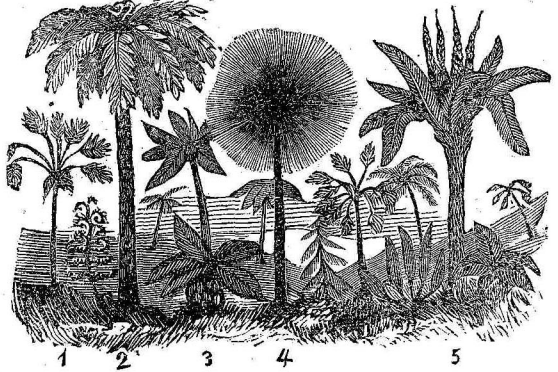

Ὀστρακόδερμα τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Διὰ τῶν μέσων τούτων πληροφοροῦμεθα, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνεφάνισαν τὰ πρῶτα ἔχνη νέου εἶδους ζώου, ἀεροπνύου, ὠοτόκου καὶ τετραπόδου, ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν σαυροειδῶν, ἐν ᾗ τὰ πρὸ αὐτῆς ἀνήκον εἰς τὴν τάξιν τῶν βατραχείων, τὰ ἀποτυπώματα μάλιστα μᾶς δεικνύουσιν, ὅτι οἱ πόδες τινῶν ἐξ αὐτῶν ἦσαν ὠπλισμένοι καὶ μὲ ὄνυχας καὶ ἐπομένως ὅτι ἀνήκον εἰς τὴν τάξιν τῶν χελωνῶν.

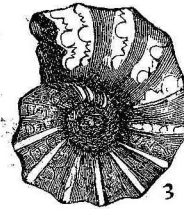
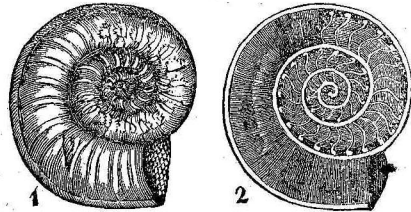
Προσέτι, ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν αἱ ἥλια καὶ ἀκτῖνες ἤρχισαν νὰ εἰσχωρῶσι μέχρι τῆς ἐπιφανείας

τῆς γῆς, διότι παρατηροῦνται κύκλοι εἰς τὸ ξυλῶδες μέρος τῶν δένδρων, ὅπερ, ὡς προσείπομεν, εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Φοινικοειδῆ καὶ πτεροειδῆ δένδρα.

Ἐκ τῶν ἀποτυπωμάτων σταγόνων ὕδατος καὶ ρευμάτων καὶ κυματισμῶν συμπεραίνεται προσέτι, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρχον ἡπειροὶ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔρρεον ποταμοὶ καὶ ῥύακες, καὶ αἰγιαλοὶ, κατὰ τῶν ὁποίων προσέδαλον τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ τὰς ἐντυπώσεις των, ὡς βλέπουμεν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν, ἀπὸ τοῦδε εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν πολὺ σπουδαίαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γῆς μας

Ἀμωνίται.

ἀριθ. 2 δεικνύει τὸ ἐνδότερον τῶν θαλάμων αὐτῶν.

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλομεν περιγράψαι τὰ ὑπερκείμενα στρώματα, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπάρχοντα ἀπολιθώματα ὅτινα εἶναι λίαν ἐνδιαφέροντα, καὶ μᾶς ἀναβιδάξουσιν μίαν εἰσέτι βαθμίδα πλησιέστερον πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ γῆ μας ἐγένετο, διὰ τῶν μακροτάτων καὶ διαδοχικῶν τούτων μεταβολῶν τῆς ἐπιφανείας της, εὐθετος πρὸς κατοικίαν τοῦ ἐντελεστάτου δημιουργήματος, — τοῦ ἀνθρώπου.